

ARALIK 2024

RENKLI DUNYAM

ILEKLİ ORTAOKULU 2024-2025 EĞİTİM -ÖĞRETİM YILI OKUL DERĐİSİ

BU SAYIDA NELER VAR?

2 Zorluklardan Yıldızlara
Enes TOY

3 Mustafa Kemal'e Ağıt
Edip DEĞİRMENCI

4 Kurnaz Tilki
Mehmet Salih ŐİMŐEK

5 Ulu Önder
Esra DEĞİRMENCI

6 Köyü Kurtaran Çocuklar
Zehra ÇELİK

7 Güneş ile Dostluk
Edip DEĞİRMENCI

9 Bilmeceler

10 Atasözü - Deyim Köşesi

12 Etkinliklerimiz

ZORLUKLARDAN YILDIZLARA

Hayatta çoğu kez, bir şeyleri elde etmek için gösterdiğimiz çabanın ve verdiğimiz mücadelenin farkında olamıyoruz. Yaptıklarımız bazen gözümüzde basit veya değersiz gözüktür ama bir gün dönüp bakınca aslında bizi o günlere getiren de geçmişte yaptıklarımızdır. Fakat düşünsenize, çaba göstermeden, yorulmadan istediğimizi elde etmek mümkün mü? Mutluluk kendiliğinden gelir mi avuçlarımıza? Bazen zor veya kolay, bazen hızlı veya yavaş; hayatta her zaman bir yoldan geçiyoruz. İnsanlar için önemli olan o yolun sonunda istediklerini elde etmektir. Tabii ki bu da mücadele olmadan gerçekleşecek bir şey değildir. Bu yolda verdiğimiz emeğin farkında değilsek bırakın istediğimizi elde etmeyi, geleceğe umutla bakmaya üşenen birer insan oluruz sadece. Hâlbuki geleceğe dair umutlu olmak, hayal kurmak, plan yapmak bir insan için en gerekli birkaç şeyden bazılarıdır. Aslında zaten başarılı olmanın en önemli faktörlerinden biri bugünü her şeyiyle yaşarken yarını da planlayabilmektir. “Hayat siz plan yaparken başınıza gelenlerdir” demiş John Lennon. Gerçekten de öyle değil mi? Bazen planımızı gerçekleştirmek için çoğu şeyi gözden çıkarırız, yeri gelir zor durumların içinde buluruz kendimizi. Her zaman çiçekli bahçelerden geçecek değiliz ya. Peki eğer sonunda istediğimizi elde edeceksek neden bu zorluklara katlanmayalım? Burada önemli olan, istediğimiz şeyi gerçekten isteyip istemediğimizdir. Zaten eğer gerçekten istiyorsak ve kendimize inanıyorsak istediğimizi almamak için bir neden yoktur. Ve dikkat ettiyseniz, bir şeye ulaşmak ne kadar zor olursa o şey bizim için daha değerli oluyor. Çünkü yol ne kadar zorsa, katetmek ne kadar güçse, bulduğumuz şeyin gerçek olduğuna daha çok inanırız. Ya da mesela kolay yoldan ulaştığımız bir şeyi diğerlerine göre daha kolay gözden çıkarmıyor muyuz sizce de? Dolayısıyla, geçtiğiniz yol ne kadar zorlu olursa olsun, unutmayın ki; o yolun sonundaki manzara da o kadar güzel olacaktır. İstedikimizi elde etmek için beklemenin ya da geri dönmenin bir anlamı yok, karşımıza çıkan zorluklara rağmen basamakları adım adım çıkmak ve yaptıklarımızı hafife almamak gerek. Emin olun, zamanı geldiğinde ‘elimden geleni yaptım’ diyebilmek o kadar güzel bir histir ki.

ENES TOY

MATEMATİK ÖĞRETMENİ

Mustafa Kemal'e Ağıt

Bir kasım sabahı, hüzün dolu bir ayaz,
Yürekler buruk, gözlerde yaş.
Ankara'da bir sessizlik, dalgalanır bayraklar,
Bir millet, yas tutar, başlar eğilmişken.

Mavi gözlerin ufka bakardı hep,
Cesur yüreğinle milletini yüceltmekti dileğin.
Kurtuluşun umuduydu senin adın,
Her adımın bir zafer, her sözün bir destan.

Cephelerde seninle yürüdü bu vatan,
Kanla, canla kurdun sen bu cumhuriyeti.
Düşman önünde eğilmez bir kaya,
Halkının gözünde sarsılmaz bir dağdın sen, Atam.

Ey büyük lider, bak bize,
Her 10 Kasım'da aynı acı, aynı özlem.
Biz seni unuttur muyuz hiç?
Emanetin başımızın tacı, yolun ışığımız.

Bir milleti karanlıktan çıkararak ışık oldun,
Vatan toprağında yücelen bir kahraman.
İlke ve devrimlerin yol gösterir hâlâ,
Senin izinde bir nesil var, dimdik ayakta.

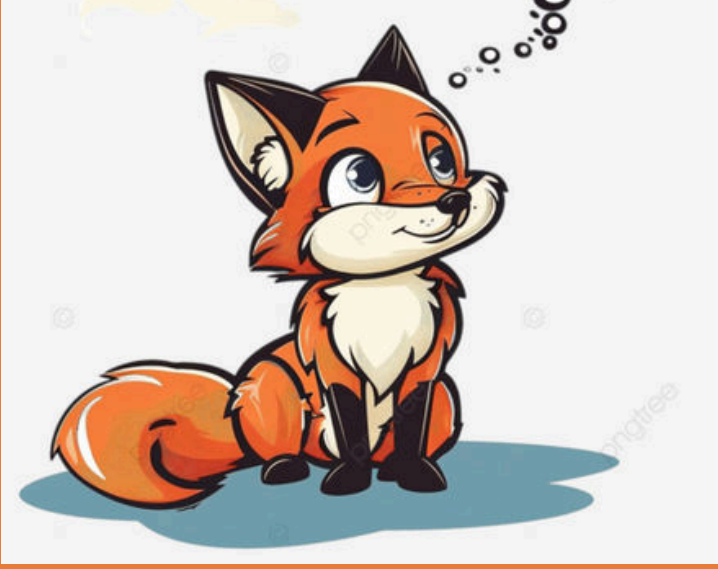
Her 10 Kasım'da saat dokuzu beş geçse,
Durur kalpler, akar yaşlar gözlerden.
Sana duyduğumuz minnet, sevgi ve saygı,
Sonsuzlukta yankılanır, Atam, rahat uyu!

Milletin sana söz verdi,
Yolundan sapmadan ilerleyecek.
Cumhuriyet senin eserin,
Sonsuza dek yaşayacak!

EDİP DEĞİRMENCI

8/A

KURNAZ TILKI

Bir varmış bir yokmuş, develer tellal iken, pireler berber iken, ben dedemin beşiğini tıngır mıngır sallar iken dağların ardındaki ormanların birinde bir aslan ve arkadaşları yaşarmış. Bu aslan çok kibirliymiş. Bir gün aslanın aklına bir fikir gelmiş. "Of çok sıkıldım, acaba arkadaşlarımı mı korkutsam?" diye düşünmüş. Denemekten zarar gelmez deyip bir çalıya saklanmış ve arkadaşlarını korkutmaya başlamış. Onu gören hayvanlar korkup kaçmışlar. Buna dayanamayan hayvanlar bir toplantı yapmaya karar vermişler.

Tilki toplantıda konuşulanlara kulak misafiri olmuş. Onların yanına gidip "Sizin derdinizin çaresi bende ama önce elinizdeki yiyecekleri bana vermelisiniz." demiş. Bunun üzerine fil ve kunduz hariç herkes bunu kabul etmiş. Tilki "Önce hepiniz yan yana durun ve kendinizi çamura bulayın sonra saklanın ve aslanı korkutun. Aynı şeyi yaşayınca sizi korkutmayı bırakır." demiş. Hayvanlar da bu fikri kabul etmiş. Ertesi gün fil ve kunduz hariç bütün hayvanlar yiyeceklerini bir yerde toplamışlar. Fil ve kunduz "Bu yiyecekleri biz tilkinin yanına taşıyoruz." demişler. Kunduz yiyecekleri filin sırtına yüklemiş. Kısa bir süre sonra fil ve kunduz geri gelmiş. Hayvanlar tam plana başlayacakken fil ve kunduz bahanelerle oradan ayrılmışlar. Hayvanlar tilkinin söylediklerini yapıp saklanmışlar. Aslan arkadaşlarını ararken çalılardan bir ses duymuş. Arkadaşları çalılardan bir anda fırlayınca Aslan çok korkmuş. Arkadaşlarının üzeri çamurla kaplı olduğu için aslan onları tanıyamamış. Sonra hayvanlar suya girmiş ve çamursuz şekilde aslanın karşısına çıkmışlar. Ama aslan akıllanmamış ve onları korkutmaya devam etmiş. Kartal cesaretini toplamış ve aslanın karşısına çıkmış. Ona "Neden bizi korkutuyorsun?" demiş. Aslan bana bu fikri tilki verdi deyince hayvanlar kandırıldıklarını anlamışlar. Hemen tilkinin evine koşmuşlar ama tilki evde değilmiş. Kartal etrafa bakmış ve hemen tilkiyi görmüş. Tilki ağacın tepesine çıkmış ve sincaplar çıkamasın diye ağacın etrafını tahtalarla kapatmış. Kuşlar da açlıktan uçamayacak hale gelmişler. Sonra tilki eline bir muz almış ve ısırılmış. Isırır ısırılmaz bütün dişleri dökülmüş. Fil ve kunduz çalılardan gülerek çıkmış. Aslında fil ve kunduz, aslan ve tilkinin konuşmasını duymuş. Tam toplantıda bunu söyleyeceklerken tilki gelmiş. Kunduz tahtadan sahte meyveler yapmış ve boyamış. Sonra da yiyecekleri değiştirmişler. Fil ve kunduz yiyecekleri sahiplerine teslim etmiş ve oradan ayrılmışlar. Tilki ise dişleri kırık bir şekilde ağacın üzerinde kalmış ve aşağıya inememiş. Gökten üç elma düşmüş; biri anlatanın, biri dinleyenlerin, biri de hiç kimseyi kandırmayanların başına.

ULU ÖNDER

Düşman sarmıştı dört bir yanımızı,
Kahraman Türk ordusu korkmadı
Savaştı gece gündüz durmadan
Bu cennet vatanımızı etti bize armağan

Yol gösterdi bize Ulu Önderimiz,
Açtığı yolda durmadan ilerleriz.
Al bayrağı sonsuzda dek,
Dalgalandırmaktır hedefimiz.

Esra DEĞİRMENCI
7/A

KÖYÜ KURTARAN ÇOCUKLAR

Bir varmış bir yokmuş Allah'ın kulları pek çokmuş. Bir zamanlar ülkelerin birinde küçük bir köy varmış. O köyde bir sürü akraba, eş-dost mutlu bir şekilde yaşarlarmış. Köylüler ne bulurlarsa birbirleriyle paylaşırlarmış. Gün geçtikçe köydeki yiyecekler yavaş yavaş tükenmeye başlamış ve köylülerin paraları da gittikçe azalıyormuş. Köyün muhtarı Çakır Bey tüm köylüleri meydana toplayıp konuşma yapmış. "Ey, köy halkı! Yiyeceklerimiz gittikçe tükeniyor, derhal paraya ihtiyacımız var. Herhangi bir yerden para bulmalıyız." demiş. Bu köyde yaşayan iki çocuk varmış. Birinin adı Ela, diğerinin adı da Deniz imiş. Deniz ve Ela beraber ormanı gezerken bir mağara görmüşler ve çok merak etmişler. Deniz mağaraya doğru yürümüş. Ela da "Hayır, gitme." diye bağırmağa başlamış ama Deniz dinlememiş. Ela tekrar "Hayır çok tehlikeli lütfen gitme, beni burada yalnız bırakma" diye ağlamaya başlamış ama Deniz onu yalnız bırakıp gitmiş. Daha Deniz yolu yarılamağan koşarak geri gelmiş. Ela "Ne oldu hırsız mı var?" diye telaşla sormuş. Deniz de "Bir şey yok sadece biraz korktum ve geri döndüm." demiş. Ela "Tamam, hadi eve gidelim." demiş ve eve dönmüşler. Deniz hala mağaranın içinde ne olduğunu çok merak ediyormuş ve sabah kimse uyanmadan mağaraya gitmek için kapıyı açtığı sırada kapının gıcırdamasını Ela duyarak uyanmış. Deniz'in gittiğini görünce o da merak edip peşine takılmış. Deniz, Ela'nın peşinde olduğunu hiç fark etmeden mağaraya doğru gitmeye başlamış ama bu sırada Ela'nın ayağı bir taşa takılmış ve yere düşmüş. Deniz Ela'nın geldiğini fark ederek ona kızmış ama onu orada bırakamayacağı için beraber mağaraya girmişler. Bir anda muhtarın sakladığı altınları görmüşler ve bu altınları alarak köye geri dönmüşler. Bütün altınları köy halkına dağıtarak köydeki eksikleri tamamlamışlar ve hayatlarının sonuna dek bu köyde mutlu mesut yaşamışlar.

ZEHRA ÇELİK
5/A

Güneş ile Dostluk

Lara, sabahın erken saatlerinde uyanırken her zamankinden daha yorgun hissediyordu. Yatağından doğrulup eski ahşap parkelere çıplak ayakla bastı. Yataktan kalkmanın anlamını sorguluyordu; günler, geceler kadar karanlık gelmeye başlamıştı ona. Ebeveynlerinin sesleri, koridorun ötesinden kulaklarına kadar ulaşıyordu. Annesinin yükselen sesi ve babasının öfkeli çıkışları, çocukluğundan beri süregelen bu sonsuz döngünün bir parçasıydı. Son zamanlarda tartışmalar daha da şiddetlenmiş, evin içinde boğucu bir hava yaratmıştı. Lara, kendini bu huzursuz ortamda nefessiz kalıyormuş gibi hissediyordu.

İçindeki sıkıntı, sabahın serin havasında biraz olsun hafifleyebilir diye düşündü ve aceleyle üzerini giyinip dışarı çıktı. Gözlerini kısmak zorunda kaldığı parlak güneş, ilk başta ona rahatsız edici gelmişti. Gökyüzü tertemizdi, oysa Lara'nın içi kapkara bulutlarla kaplıydı.

Adımlarını hızlandırarak ormanın derinliklerine doğru ilerledi. Burası onun kaçış noktasıydı. Ebeveynlerinin gürültüsü, kafasının içindeki düşüncelerin karmaşası, her şeyden uzaklaşmak için burayı tercih ediyordu. Sık ağaçların arasına daldı, ayaklarının toprağa değmesi ona bir nebze de olsa huzur veriyordu. Sessizlik, yalnızlık ve doğanın kucaklayıcı sükûneti... Bir süre sonra, en sevdiği ağacın altına oturdu ve başını ellerinin arasına alarak derin bir nefes aldı. Ama bu sefer, nefes almak bile ona zor geliyordu.

Ağlamaya başladı. Gözyaşları hızla yanaklarından süzülüyordu, ama Lara artık buna alışkındı. Son aylarda gözyaşları, onun sadık birer yol arkadaşı haline gelmişti. İçindeki acı, tarifi imkânsız bir yalnızlıktı. Ebeveynlerinin bitmek bilmeyen kavgası, ona sevgisizlikten başka bir şey vermemişti. Her şey o kadar boştu ki...

Gözlerini kapatıp başını gökyüzüne doğru çevirdi. Yüzüne bir sıcaklık dokundu. Gözyaşları, güneşin sıcaklığıyla adeta buharlaşıyordu. O an, Lara bir şey hissetti. Yüzüne vuran bu sıcaklık, sanki ona dokunuyordu. Güneşin ışığı, onunla konuşuyor gibiydi. İlk başta bunu mantıksız buldu. Güneşle nasıl konuşabilirdi ki? Ama içindeki bu yoğun yalnızlık, belki de bir dost bulma arzusuyla birleşmişti. Ve o dost, hiç ummadığı bir şekilde karşısına çıkmıştı: Güneş.

Güneşin sıcaklığı, sanki Lara'yı teselli eder gibiydi. Onun yalnız olmadığını fısıldıyordu adeta. Lara, sessizce başını yukarı kaldırdı ve güneşe doğru bakmaya başladı. Gözlerini kısmak zorunda kaldı, ama bu sefer hissettiği şey sadece bir ışık huzmesi değildi. Bir bağlantı vardı. İçten, derin bir bağ. Ve o an güneşin, onun sırdaşı, onun tek dostu olduğunu anladı. Güneş, her gün yeniden doğuyor, her sabah ona kucak açıyordu. O ise bu dostu daha önce fark etmemişti.

O günden sonra Lara, her sabah güneşle buluşmak için erkenden uyanmaya başladı. Güneşi beklemek, onun için bir ritüel haline gelmişti. Evin dışındaki kargaşa devam ederken Lara, her sabah güneşin sıcaklığına sığınıyordu. Güneşle konuşuyordu; içini döküyordu. "Bugün annem yine babamla kavga etti," diyordu. "Ama artık eskisi kadar umursamıyorum, çünkü sen varsın." Güneş onu dinliyor gibiydi. Işıkları, Lara'nın yüzünü okşuyordu.

Zamanla, Lara güneşle konuşurken kendisini daha iyi hissetmeye başladı. Güneşin doğuşu ona umut veriyordu. Her yeni gün, yeni bir başlangıçtı. Ailesinin çatışmalarından uzaklaşarak, kendini yeniden bulmaya başlamıştı. Güneş, ona kendini keşfetme yolunda rehberlik ediyordu. Kendi içsel gücünü fark etmeye başladı. Annesinin ve babasının sorunlarının onun suçu olmadığını, onların hayatını kendi üzerine yüklememesi gerektiğini anladı.

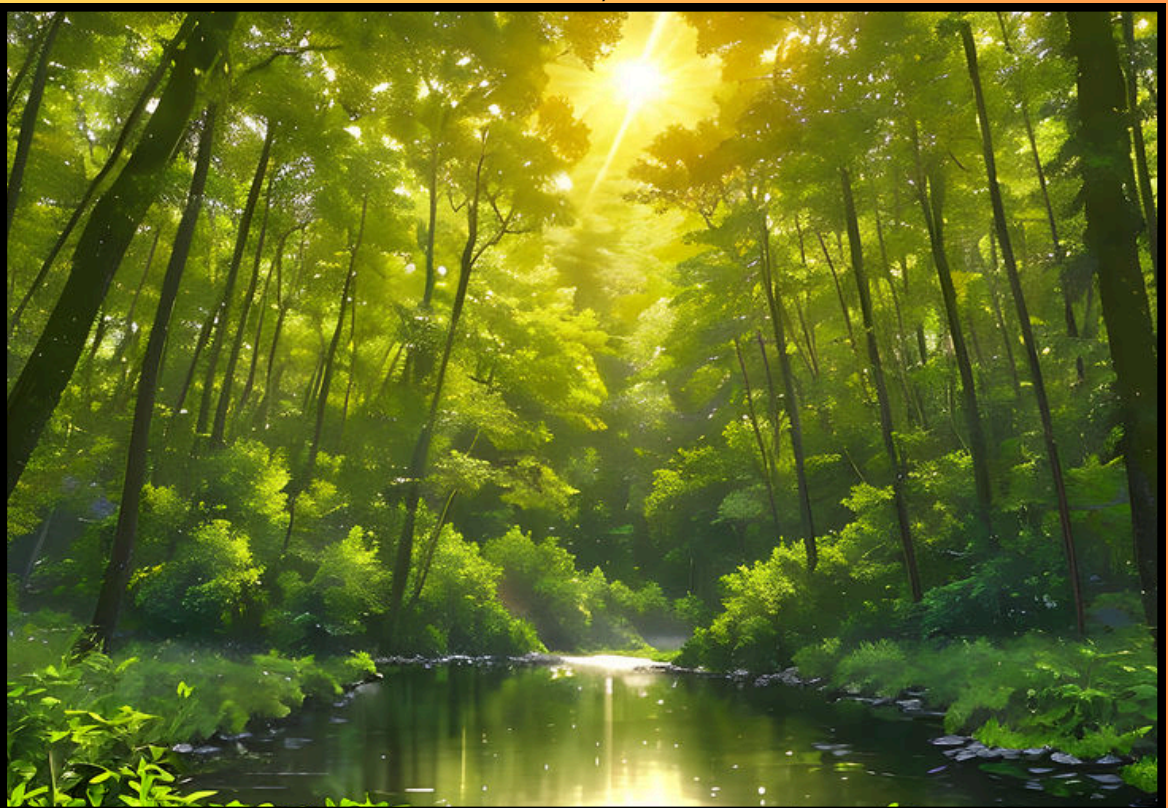
Bir gün, Lara ormanda yine güneşi beklerken, gözlerini kapatıp içinden ona teşekkür etti. "Sen olmasaydın," dedi sessizce, "belki de asla hayata tutunamazdım." Güneşin sıcaklığı yine ona dokundu. O an, Lara güneşin sadece bir ışık olmadığını, hayatın kendisi olduğunu fark etti. Güneş, ona her şeyin geçici olduğunu, acının bile zamanla azalacağını öğretiyordu.

Günler geçtikçe, Lara'nın içindeki karanlık azalıyor, yerini güneşin ışığına bırakıyordu. Ailesi hâlâ kavga ediyordu, ama artık Lara bu kavgalardan eskisi kadar etkilenmiyordu. Çünkü o, güneşin dostuydu. Güneş ona dayanma gücü vermişti, içindeki ışığı yeniden keşfetmişti.

Sonunda, Lara'nın hayata bakışı tamamen değişti. Kendi içsel huzurunu bulmuştu. Güneş, ona en karanlık zamanlarında yol gösteren bir rehber olmuştu. Artık her sabah güneşin doğuşunu izlemek, onun için sadece bir rutin değil, bir yaşam kaynağıydı. Güneş, ona umut ve güç vermişti. Ve Lara, hayatında ilk defa kendini gerçekten güçlü hissetti.

Hikayenin sonunda Lara, güneşe son bir kez daha bakarak içinden şunları düşündü: "Artık yalnız değilim. Sen varsın, ben varım ve bu yeterli."

EDİP DEĞİRMENCİ
8/A

Bilmece Kasesi

- 1.Ben giderim o gider.Önümde dum dum eder.
- 2.Eline alırsan öter.Şehirden şehre gider.
- 3.Nazlı nazlı uçarlar.İnce kanat açarlar.
- 4.Dalda durur,elde durmaz.
- 5.Dizi dizi odalar birbirini kovalar.
- 6.Dışı var içi yok.Dayak yer suçu yok.
- 7.Akşam baktık çok idi.
Sabah baktık yok idi.
- 8.Küçük bakkal,dünyayı yutar.
- 9.Yarım kaşık.Duvara yapışık.
- 10.Pişirirsen aş olur.Pişirmezsene kuş olur.

1.Davul
2.Telefon
3.Kelebek
4.Kuş
5.Tren
6.Top
7.Yıldız
8.Ağız
9.Kulak
10.Yumurtu

Atasözü Köşesi

ACELE İŞE ŞEYTAN KARIŞIR

"Düşünüp taşınmadan, çabuk davranılarak yapılan işten iyi sonuç beklenmemelidir; o iş ya yanlış ya da bozuk olur" anlamında bir söz.

AĞAÇ YAŞKEN EĞİLİR

"Terbiye ve eğitimin etkili olması için küçük yaşta bu eğitime başlamak gerekir" anlamında kullanılan bir söz.

AK AKÇE KARA GÜN İÇİNDİR

"Emek vererek, alın teri dökerek kazandığımız paranın bir kısmını, sıkıntılı anlarımız ve zor günlerimizde kullanmak üzere bir kenara ayırmalıyız" anlamındaki bir atasözü.

BESLE KARGAYI OYSUN GÖZÜNÜ

"Kıymet bilmez kişiler kendilerine yapılan iyiliğe,kötülükle karşılık verebilirler" anlamında bir söz.

DAMLAYA DAMLAYA GÖL OLUR

"Küçük çabalar,büyük problemlerin çözümüne yardımcı olabilirler" anlamında bir söz.

ESİRGENEN GÖZE ÇÖP BATAR

"Bir konu üzerine gereğinden fazla yoğunlaşmak,aksilikleri de beraberinde getirebilir" anlamında bir söz.

EVEDEKİ HESAP ÇARŞIYA UYMAZ

"Planlanan durumlar ile ulaşılan sonuç,her zaman aynı olmayabilir" anlamında bir söz.

GÜLÜ SEVEN DİKENİNE KATLANIR

"İnsan sevdiği kimse veya sevdiği iş yüzünden gelecek sıkıntılara katlanır" anlamında bir söz.

Deyim Köşesi

GÖZÜ ARKADA KALMAK

Bir kişi veya yerden ayrıldıktan sonra merak içinde kalmak, tedirgin olmak.

ETEKLERİ TUTUŞMAK

Çok telaşlanmak.

AKLI BİR KARIŞ
HAVADA OLMAK

Değişik sebeplerden dolayı dengeli düşünemez durumda olmak.

AKLI BİR KARIŞ
HAVADA OLMAK

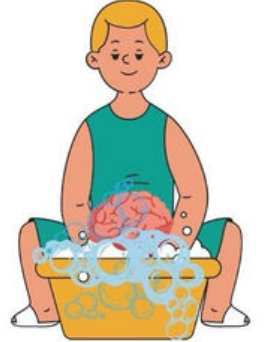
Değişik sebeplerden dolayı dengeli düşünemez durumda olmak.

ATEŞ PÜSKÜRMEK

Çok öfkelenmek, çok kızmak, kızıp kötü sözler söylemek.

BEYİN YIKAMAK

İnsanı başka yönde düşünür ve davranır hale getirmek amacıyla çeşitli yollarla etkilemek.

İKİ AYAĞINI
BİR PABUCA SOKMAK

Birini bir işi hemen yapması için çok sıkıştırmak.

AĞZINDAN BAKLAYI ÇIKARMAK

Açık söylemekten kaçındığı bir sorunu sonunda açıklamak.

YAĞMURDAN KAÇARKEN
DOLUYA YAKALANMAK

Güç bir durumdan kurtulayım derken daha kötüsüyle karşılaşmak.

Etkinliklerimiz

